

ברוך אתה יהוה
אלהינו מלך העולם
אשר קדשנו במצותיו
וצונו לעסוק
בדברי תורה.

Barukh Atah Adonai
Eloheinu melekh ha-olam
asher kidshanu b'mitzvotav
v'tzivanu la'asok
b'divrei Torah.

Blessed are You, YHVH,
our God, eternal sovereign, who
sanctifies us in God's connecting
command to busy ourselves
in words of Torah.

FROM LAST TIME: ANNOUNCING FOR THE SAKE OF PRAYER

B.T. Hullin 77b-78a

וטמא טמא יקרא - צריך להודיע
לרבים ורבים מבקשים עליו רחמים
וכן מי שאירע בו דבר צריך להודיע
לרבים ורבים מבקשים עליו רחמים

[The afflicted person] will call out: Tamei! Tamei!"
(Lev. 13:45) – announcing it to the masses, so the
masses will pray for mercy on their behalf. So too
one to whom any unfortunate matter happens must
announce it to the masses, and then the masses can
pray for mercy on their behalf.

"A Missing Friend is a Holy Cue"

Isaiah 38:1-5, 9-17

בימים ההם חלה חזקיהו למוות
ויבוא אליו ישעיהו בן אמוץ הנביא
ויאמר אליו כה אמר יהוה צו לבייתך
כי מת אתה ולא תחיה: ויסב חזקיהו
פניו אל הקיר ויתפלל אל יהוה:

In those days [King] Hezekiah fell mortally ill. The
prophet Isaiah son of Amotz came to him, and said
to him, "So says YHVH: [to order your affairs], for
you will die and not live." **Hezekiah turned his face
to the wall and prayed to YHVH.**

theological

brief prayer
(like Moses)

ויאמר אנה יהוה זכר נא את אשר
התהלכתי לפניך באמת ובלב שלם
והטוב בעיניך עשיתי ויבך חזקיהו
בכי גדול: ויהי דבר יהוה אל ישעיהו
לאמר: הלוך ואמרת אל חזקיהו כה
אמר יהוה אל ה' דוד אביך שמעתי
את תפלתך ראיתי את דמעתך הנני
יוסף על-גמיתך חמש עשרה שנה:

**He said, "Please YHVH, remember how I walked
before You in truth and with a full heart, doing what
is good in Your eyes,"** and Hezekiah wept greatly.
Then the word of YHVH came to Isaiah saying, "Go
and say to Hezekiah: So said YHVH, God of David
your father, I have heard your prayer and seen your
tears. Behold, I will add fifteen years to your days...."

MELEKH (sovereign of) MEI-MIT (death) U'MEHAYEIH (live)

מכתב לחזקיהו מלך יהודה בחלתו
ויחי מחליו: אני אמרתי בדמי ימי
אלכה בשערי שאול פקדתי יתר
שנותי: אמרתי לא אראה זה
בארץ החיים לא אביט אדם עוד עם
יושבי חדל: ... חיי מדלה ובצעני מיום
עד לילה תשלימני: שויתי עד בקר
כארי כן ישבר כל עצמותי מיום עד
לילה תשלימני: כסוס עגור כן
אצפצף אהגה פיונה דלו עיני למרום
אדני עשקה לי ערבני: מה אדבר
ואמר לי והוא עשה אדדה כל שנותי
על מר נפשי: אדני עליהם חיו ולכל
בהן חיי רוחי ותחלימני והחניני: הנה
לשלום מר לי מר ואתה חשקת נפשי
משחת ...

The writing of Hezekiah king of Judah in his illness
and recovery: "I said in the noon of my days, I will
go to Sheol's gates, my remaining years accounted
for. I said, I will not see YHVH. I will not gaze on
YHVH in the land of living... I rolled up my life like a
weaver. God cuts me off from the loom; from day to
night You make an end of me. I wait for morning as a
lion, even so God breaks all my bones: from day to
night You make an end of me. I chirp like a crane or
swallow; I moan like a dove; my eyes fail looking
upward. Lord, I am oppressed: be my security.
What can I say? God both spoke to me and did [this];
I will walk softly all my years in my soul's bitterness.
Lord, all live by these things, and in all these things
is my spirit's life; so will You recover me and make
me live. Behold, in peace I had bitterness, but in love
for my soul You saved it from destruction."

gratitude, "something short of rapturous"

**THIS WEEK'S MATERIALS:
TZORA'AT ON ONE'S HOUSE**

Leviticus 14:33-45

What if we analogize to PERSON

Deference
humility

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה וְאֶל-אַהֲרֹן
לֵאמֹר: כִּי תָבֹאוּ אֶל-אֶרֶץ כְּנָעַן אֲשֶׁר
אֲנִי נֹתֵן לְכֶם לְאֶחְזָה וְנִתַּתִּי נֶגַע צִרְעַת
בְּבֵית אֶרֶץ אֶחְזָתְכֶם: וּבֵא אִשֶׁר-לוֹ
הַבַּיִת וְהֵגִיד לְכֹהֵן לֵאמֹר כִּנְגַע נֹרָאָה
לִי בְּבֵית:

33-35. YHVH spoke to Moshe and Aharon, saying:
As you come to the land of Canaan, which I give to
you as a possession, and I put the plague of *tzora'at*
in a house of [that] land, the one whose house it is
will come and tell the *kohen*: "It seems to me that
there's like a plague in the house."

וְצֹנֵה הַכֹּהֵן וּפְנֹו אֶת-הַבַּיִת בְּטָרָם יָבֵא
הַכֹּהֵן לְרֹאוֹת אֶת-הַנֶּגַע וְלֹא יִטְמָא כָּל
אֲשֶׁר בְּבֵית וְאַחֵר כִּן יָבֵא הַכֹּהֵן לְרֹאוֹת
אֶת-הַבַּיִת: וְרָאָה אֶת-הַנֶּגַע וְהִנֵּה הַנֶּגַע
בְּקִירֵת הַבַּיִת שִׁקְעָרוֹת יִרְקָקוֹת אוֹ
אֲדָמָדְמֹת וּמְרֵאִיהֶן שֹׁפֵל מִן-הַקִּיר:
וַיֵּצֵא הַכֹּהֵן מִן-הַבַּיִת אֶל-פֶּתַח הַבַּיִת
וְהִסְגִּיר אֶת-הַבַּיִת שִׁבְעַת יָמִים:

36-38. The *kohen* will command that **the house be
emptied** before [he] comes to see **the plague**, so what
is in the house will not be made *tamei*. Then [he] will
come to see the house and look at the plague. If the
plague is in the house wall, with greenish or reddish
streaks deep in the walls. The *kohen* will go out from
the house to the door, and close up the house for
seven days.

WHAT INNER MOVE IS THIS KEYING UP?

We must

וְשֵׁב הַכֹּהֵן בַּיּוֹם הַשְּׂבִיעִי וְרָאָה וְהִנֵּה
פָּשָׁה הַנֶּגַע בְּקִירֵת הַבַּיִת: וְצֹנֵה הַכֹּהֵן
וְחָלְצוּ אֶת הָאֲבָנִים אֲשֶׁר בָּהֶן הַנֶּגַע
וְהִשְׁלִיכוּ אֹתָהֶן אֶל-מַחוּץ לְעִיר אֶל-
מְקוֹם טָמֵא: וְאֶת הַבַּיִת יִקְצַע מִבַּיִת
סָבִיב וְשִׁפְכוּ אֶת הָעֵפֶר אֲשֶׁר הִקְצֹוּ
מַחוּץ לְעִיר אֶל-מְקוֹם טָמֵא:

39-41. On the seventh day, the *kohen* will come and
look. If [it] spread over the house walls, the *kohen*
will command that the plagued stones be removed
and sent outside the city to a *tamei* place. The house
will be scraped inside around: the dust scrapings
will be poured outside the city to a *tamei* place.

וְלָקְחוּ אֲבָנִים אַחֵרוֹת וְהִבִּיאוּ אֶל-
תַּחַת הָאֲבָנִים וְעִפֵּר אַחֵר יִקַּח וְטַח
אֶת הַבַּיִת: וְאִם לָשׁוּב הַנֶּגַע וּפָרַח בְּבֵית
אַחֵר... וּבֵא הַכֹּהֵן וְרָאָה וְהִנֵּה פָּשָׁה
הַנֶּגַע בְּבֵית צִרְעַת מִמְאֲרַת הוּא בְּבֵית
טָמֵא הוּא: וְנָתַץ אֶת-הַבַּיִת אֶת-אֲבָנָיו
וְאֶת-עֵצָיו וְאֶת כָּל-עֵפֶר הַבַּיִת וְהוֹצִיֵא
אֶל-מַחוּץ לְעִיר אֶל-מְקוֹם טָמֵא:

42-45. They will take other stones and put them in
place of those stones, and plaster the house. If the
plague comes again and blossoms in the house... the
kohen will come and look. If the plague spread in the
house, it is malignant *tzora'at* in the house: it is *tamei*.
[The owner] will break down the house, its stones
and its timber, and all mortar of the house, and carry
them out of the city to a *tamei* place.

P	Pshat (פֶּשֶׁט)	<ul style="list-style-type: none"> • Empty the house to MAKE SPACE —> Passover • Repetition of sevens • Lev. 14:35-36 – why “like a plague” and then “the plague”
R	Remez (רִמְזוֹ)	<ul style="list-style-type: none"> • Removal / destruction —> rebuilding (and its difficulty)
D	Drash (דְּרַשׁ)	<ul style="list-style-type: none"> • Ritual impurity at time of preparing for Passover • House experience as allegory for life and death • Focus on what remains and the possibility of renewal
S	Sod (סוּד)	

NAMING AND NARRATIVE: AN INTERPERSONAL SPIRITUAL JOURNEY?

Rashi, Lev. 14:35

כנגע נראה לי בבית - שְׁאֵפְלוֹ הוּא
חֶכֶם וְיוֹדֵעַ שֶׁהוּא נֶגַע וְדָאִי, לֹא יִפְסֹק
דְּבַר בְּרוּר....

It seems to me there's like a plague in the house –
Even if [the house owner] is wise and knows for
sure that it is a plague, [one] must not decide the
matter as a certainty....

Ibn Ezra, Lev. 14:35

ובא אשר לו הבית - מצוה שיבא אל הכהן: *The house owner comes...* – [The owner] is obliged to come to the *kohen*.

Aderet Eliyahu, Lev. 14:35

(R. Eliyahu ben Shlomo Zalman, a.k.a. Vilna Gaon, 1720-1797)

ובא אשר לו הבית - שלא ישלח ביד שליח. יכול אף זקן וחולה ת"ל ובא. *The house owner comes...* – One can't send an agent. Even if one is old and sick, it is incumbent that [the owner] come.

נראה לי. ולא לאורו מכאן אמרו בית אפל אין פותחין בו חלונות לראו' את הנגעים: *It seems to me...* – Not by one's own light. From this, [one learns that] in a dark house, no windows are opened to see the plagues.

Sforno, Lev. 14:36

ופנו את הבית בטרם יבא. ולא יבא קודם לכן ובין כך יהיה זמן תשובה ותפלה לבעלים וזמן תפלה לכהן, ועם זה נתן זמן הסגר. *The house [will] be emptied before [the kohen] comes* – The *kohen* is warned not to arrive until then, so that there will be time for *teshuvah* and prayer for the owners, and time for the *kohen* to pray. This gives time to [affect the choice] of shuttering [the house].

THE TREASURE WITHIN

Rashi, Lev. 14:34

ונתתי נגע צרעת... לפי שהטמינו אמוזיים מטמוניות של זהב בקירות בתיהם כל ארבעים שנה שהיו ישראל במדבר, ועל ידי הנגע נותץ הבית ומוצאין: *I put the plague of tzora'at* – [Canaanites] concealed golden treasures in the walls of their houses during the whole 40 years that the Israelites were in the wilderness.... Due to the plague, [Israelites] broke down the house and found them (Lev. Rabbah 17:6).

Leviticus Rabbah 17:6

וכתיב: ונתתי נגע צרעת, תני רבי חי'א וכי בשורה היא להם שנגעים באים עליהם. תני רבי שמעון בן יוחאי פיון ששמעו כנענים שישראל באים עליהם עמדו והטמינו ממונם בבתי ובשדות, אמר הקב"ה אני הבטחתי לאבותיהם שאני מכניס את בניהם לארץ מלאה כל טוב, שנאמר: ובתים מלאים כל טוב, מה הקב"ה עושה מגרה נגעים בביתו והוא סותרו ומוצא בו סימא. *I put the plague of tzora'at* – R. Hiyya asked: How is this good news for them that a plague will come on them? R. Shimon bar Yoḥai said: Since Canaanites heard that Israel was coming upon them, they went and hid their treasures in their houses. God said to Israel: I promised your ancestors that I'd bring them to a land full of goodness, as in (Deut. 6:11), "[Your] houses will be full of goodness." What did God do? God sent plagues onto [former Canaanite] houses of the Jews who settled there so that the owner would break it down and find the treasure within.

Aish Kodesh, P. Metzora 5700

If the plague was purely beneficial, then why does Torah command that the house first be closed up for seven days and only after, if *tzara'at* persists, the stones of the house be removed and replaced? Surely once *tzara'at* becomes visible, it should be obvious that treasure is buried there....

We cannot fully conceive all that Torah intends..., but it is possible that it hints at the following. We know and have faith that everything God does – even when, God forbid, it feels like punishment – can be for the good. There are times, however, when we are smitten not only with physical suffering but also with things that, God

forbid, distance us from God. In times such as this, uneasy doubts may arise within us, asking how it is possible that even now, God might intend for our benefit....

Therefore, it is explicitly taught in Torah that even if the *tzora'at* mark on the houses was *tamei* and could make people *tamei*, God still made of it an instrument for good. First it was *tamei* for seven days, and only then was the treasure revealed.

And so [Torah] states that the home owner must say, "It seems to me that there's like a plague in the house." Even if one is a scholar and knows the exact definition of *tzora'at*, one must still use the phrase "like a plague" – for, as we said above, a person is never able to tell whether what is happening to oneself is a curse or a blessing. All one can say is that it *looks* like a curse. The truth, however, as Torah teaches, is that what God is doing with us might be deeper, hidden treasure.

B.T. Berakhot 5b

רבי חייא בר אבא חלש על לגביה ר' יוחנן א"ל חביבין עליך יסורין א"ל לא הן ולא שכרן א"ל הן לי ידך יהב ליה ידיה ואוקמיה.

R. Hiyya b. Abba fell ill. R. Yohanan said to him, 'Are your sufferings beloved to you?' He said to him, 'Neither them nor their reward.' He said to him, 'Give me your hand.' He gave him his hand and he raised him.

ר' יוחנן חלש על לגביה ר' חנינא א"ל חביבין עליך יסורין א"ל לא הן ולא שכרן א"ל הן לי ידך יהב ליה ידיה ואוקמיה אמאי לוקים ר' יוחנן לנפשיה אמרי אין חבוש מתיר עצמו מבית האסורים.

R. Yohanan fell ill. R. Hanina said to him, 'Are your sufferings beloved to you?' He said to him, 'Neither them nor their reward.' He said to him, 'Give me your hand.' He gave him his hand and he raised him. Why could R. Yohanan not raise himself? No prisoner can release oneself from prison.

רבי אליעזר חלש על לגביה רבי יוחנן חזא דהוה קא גני בבית אפל גלייה לדרעיה ונפל נהורא חזייה דהוה קא בכי ר' אליעזר א"ל אמאי קא בכית קא בכינא א"ל על דא ודאי קא בכית ובכו תרווייהו אדהכי והכי א"ל חביבין עליך יסורין א"ל לא הן ולא שכרן א"ל הן לי ידך יהב ליה ידיה ואוקמיה.

R. Eliezer fell ill. R. Yohanan saw that he lay in a dark room, and he bared his arm and light radiated from it. He saw that R. Eliezer was weeping. He said to him, 'Why do you weep? ... He said to him, 'I weep for [your] beauty that will rot in the earth.' He said to him, "For that, you have cause to weep, and the two of them then wept. Then [Yohanan] said to [Eliezer], 'Are your sufferings beloved to you?' He said to him, 'Neither them nor their reward.' He said to him, 'Give me your hand.' He gave him his hand and he raised him.

Genesis 15:13-14

וַיֹּאמֶר לְאַבְרָם יְדַע תְּדַע כִּי-גֵר יִהְיֶה וְרָעַד בְּאֶרֶץ לֹא לָהֶם וְעִבְדוּם וְעָנּוּ אֹתָם אַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה: וְגַם אֶת-הַגּוֹי אֲשֶׁר יַעֲבֹדוּ דָן אֲנִי וְאַחֲרֵי-כֵן יֵצְאוּ בְרִכְשׁ גָּדוֹל:

[God] said to Avram, "Know that your descendants will be strangers in a land not theirs, and they will be enslaved and caused to suffer for 400 years. I will judge the nation they will serve, and then they will go out with great wealth."

The Ten Plagues of Egypt

דם	Blood	שחין	Boils
צפרדע	Frogs	ברד	Hail
כינים	Lice	ארבה	Locusts
ערוב	Flies	חשך	Darkness
דבר	Cattle disease	מכת בכורות	Death of the firstborn